

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpince, a város-
házban.

Hirdetések:

Egy hasábos péntek soronként 5 kr-ával számíthatnak.

Nemes verseny . . .

Irtá: Archivár.

Debreczen, október 13.

Debreczen husz év alatt felküzdötte magát Magyarország legszebb, legnépesebb és legjobban kormányzott városai közé. Haladása szembeszökő s az elfogulatlan ítélkező örömmel látja be, hogy az alföld eme hatalmas metropolisa szellemi és anyagi gazdagságának segítségével a haladás örök törvényét tiszteletben tartja.

Nem régen szóltunk éppen e helyen *Debreczen* dicséretéről. — Elmondtuk fejlődését, haladását és himet vartunk reá, mert úgy látjuk, hogy rászolgált a dicséretre. Napról-napra újabb és újabb alkotásokkal gazdagítja érdemeit s midőn a kultura vagy humanizmus, a vallás és közoktatás áldozatokat kér tőle, megnyílik a szive, mint virág kelyhe a napsugár érintésére.

Ez a haladás, ez az áldozatkészség polgárságának érdeme, mely nemcsak a haladás zászlájára irt eszméket érti meg, hanem bőkezűséggel meg is testesíti azokat úgy gondolkozván, hogy a közművelődés előmozdítására adott tőke bőségesen meghozza a kama-

tot a szellemi élet erőteljes fejlődésében a közjó gyarapodásában és egyéb ezer és ezer utakon.

S ha akadnak egyesek kik a haladást gyorsnak tartják, vagy aggódnak a város folyton emelkedő kiadásai felett, ne feledjék, hogy befektetett tőke nélkül nincs haladás semmi téren s annak a városnak, mely ki akar emelkedni a köznapiasság szűk látóköréből, kell hogy vagyonából áldozatokat hozzon a kultura, jó közigazgatás és humanizmus oltárára.

Debreczen haladásában a város szellemi és anyagi kincsein kívül nagy érdemei vannak az ev. ref. egyháznak, mely azon pillanattól kezdve, midőn világhódító szellemi hadjáratát megkezdette, a tudomány, művészet ápolását, a felvilágosodást s hason eszméket tüzött zászlájára. Debreczent nagygyá és híressé a protestantizmus tette, ebből a melegágyból sarjadtak fel azon szép intézmények, melyek azután részint önerejükéből, részint az egyház buzgó vezetőinek önfeláldozó fáradozásából, végül Debreczen sz. kir. város gondos kertészkedése alatt hatalmas alkotásaivá váltak a valódi kulturának.

Egyház és város nem huztak szét és nem ignorálták egymást. Bár

tudták, hogy az első az emberek örök, a másik azok földi üdvét munkálja és eszközeik különbözők, de a történelemből merítvén okulást, korán megismerték, hogy *cséljük csak egy lehet*: virágzóvá, szellemben fényessé, vagyonban gazdaggá tenni a kalvinizmus erős várát, Debreczent.

Nem akarjuk ezzel kapcsolatban kétségbevonni azon érdemeiket, melyek a többi felekezetek életéhez fűződnek. Ők is hű fiaik voltak mindenha Debreczennek, de nekik nem juthatott kicsinységüknél fogva olyan szerep, mint a protestáns egyháznak, mely a hitújítás korszakában olyan erőt merített, mely termő ereje lett a leghatalmasabb alkotásoknak.

Csak a napokban olvastuk, hogy megnyílt nálunk a katolikus tanítónő képző intézet. A város minden fia örült a kultura ez újabb felesillámlásának. S ma ismét egy új alkotás eszméjéről adunk számot. A helybeli ev. ref. egyház elhatározta, hogy megnyitja az ev. ref. nő tanítóképzőt. Egy szívvel és odaadó lelkesedéssel hallgatta az ezen tervet előadó fényes beszédeket, kimondván, hogy az eszmét nem ejti el, hanem egyik karjára véve

TÁRCZA.

A régi debreczeni vásárok.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

Irtá: Ujlaki Antal.

Mikor még egyszerű zsindeyes ház volt a mai — már szintén régi — debreczeni városháza, amely a maga egyszerűségében olyan méltóságos épület, nem csoda, hogy annyira ragaszkodnak hozzá a civisek, hogy a városi közgyűlésen a minduntalan leszavazzák azt a tervet, amely az öreg ház helyett kupolás, sőt tornyos, két emeletes modern épületet javasol, mondom a zsindeyes régi világban, a Tiszán és Dunán nemesak innen és tul, de messze földön, idegen országokban is híresek valának a debreczeni vásárok.

Ma már csak romjai maradtak meg annak a városrésznek, amely egyedül a vásár czéljaira szolgált. A város nyugati részén, a régi nímetsze-utca végétől a Hatvan utca torkolatáig terült el a külön

városrész, benne fehérre meszelt, ezemelezes emeletes faházak, nehéz fekete vasajtókkal, amelyek csak az év négy szakában voltak nyitva, rendszeren négy, sőt öt hétig is. Ekkor az alföldi város e részén olyan tarka élet honolt, mint valami világváros kereskedelmi városrészében. Egyébkor pedig mélységes esenduralkodott. Ember nem járt erre a nagybottu, gubás bolt-örökön kívül, akik pedig egyik vásártól a másikig aludtak.

Minden utcában másnemű portékát árultak. Egyik utcasoron, végtől-végig minden boltban férfi ruhát, másik oldalon női ruhát, a szomszéd utcában játékszert házi felszereléseket, a harmadik utcában butort, a negyedikben nyerges, bőrt, az ötödikben vasneműt, a hatodikban fűszert, edényt és üveg-felét.

A régi kórház környékén ütötték föl sátorfájukat a honi iparosok és kereskedők, a késesek, a szebeni gyertyások és a szegedi szappanos kofák, akik husz év óta teljesen elmaradtak a debreczeni vásárról, úgy, hogy a mostani nemzedék

csak hírből ismeri őket, vagy mende-mondákból. (Mert megtörtént, hogy egyik-másik vastag nyaku civis szeme megakadt valamelyik eszemadta, — gödrös arczu szegedi menyecsken.

Persze, hogy a bécsi sógorok akkoriban jobban szerettek bennünket. Ami nem is csoda. A század elején egy nagy vidék központján Debreczenben csak két nagyobb üzlet volt. Molnár Sámuel uram volt az egyiknek a gazdája, a másikénak pedig Gassner uram. De ők módos ember létükre nem nagyon erőltették magukat és nem volt nagyobb ambíciójuk, mint a helyi hirtelen szükségletet kielégíteni, mert a debreczeni is, ép úgy, mint a vidéki, ha szüksége volt valamire, mindig avval volt:

— Jön a vásár, majd megveszem akkor.

Járt inkább rossz gunyában, lyukas kalapban, vedlett szürben, de kivárta a vásárt. Akkor vett ruhát, edényt, kaszát, butort, a kehes lovát is akkor cserélte ki. Már csak fufangból is, mert ezen a

Kitűnő orvosi észleletek alapján immár dönthetetlenül meg van állapítva, hogy a

Ferencz József keserűviz,

szerencsés összetételénél fogva, az egyedül tartós hatású és kellemes ízű hashajtószer. A régi hírnevű **Ferencz József keserűvizet** mindenütt árusítják.

a népes tiszántuli ev. ref. kerületet és jobbára Debreczen sz. kir. várost, hármassal ezen felette szükséges intézetet megnyitja azok részére, kik az élet egyik legnehezebb pályáját választják, nemes ambícióval nevelendők egykoron Magyarország leendő anyait.

És mi hisszük, de nem is szabad kételkednünk, hogy a kultura megerősítését, egy még eddig hiányzó intézmény felállítását célzó hármassal szövetség mihamarább megtestesíti azt a nemes és kihatásában végtelen fontos és hasznos eszmét. Egyesült erővel meg lehet azt valósítani anélkül, hogy a szövetségesekre elviselhetetlen terhek nehezednének.

Üdvözljük a debreczeni felsőbb leányiskola igazgatótanácsának elaboratumát, mely gyönyörűen okolja meg egy nőtanító képző felállításának szükségességét. Üdvözljük a nagytiszteletű presbiteriumot, mely magáévá tette az eszmet és rögtön rámutatott azon módokra, melyeknek segítségével testet ölthet az eszme.

... Sivár napokat élünk ... Az egykor virágzó hitélet fája egymásután hullatja lombját, virágát ... A szivekből a vallásos érzéseket kipusztítják az anyag, a mammon szeretete, a modern hitelenség s ami legveszedelmesebb a közönyösség ...

Jól mondja az igazgató tanács, hogy a hit közöny és vallástalanság mai sivár korában kétszeres feladat vár az erős protestáns érzületű nők áldást hirtő munkásságára és vallásos buzgóságára.

réven pár napig mindig áldomásozhatott a városban.

Az ugynevezett nimet-uteza egyik végén fasátorban árulták a debreczeni mézesbábót, a másik részen a tót atyafiak kék ponyvás sátor alatt mérték a havasi gyolcsot, míg a postakert környékén sok száz gyékény sátor alatt a kofák egész légiója kínálta a debreczeni pipát, dohányt és debreczeni különlegességet. Közvetlen a kórház környékén álltak a komédiás sátrak. Akkoriban a nép küiönös kíváncsisággal nézte a medvetánczoltatókat, a majmokat, beszélő papagájokat, de sokan lelkesültek a költélanzzosokért és a késevőkért is. Színház is volt itt vásár idején, de a nép, iparos osztály még akkor egyáltalán nem járt színházba, ellenben Kántornéval sikerült bekecsgetni a honorátorokat. Így a kerületi tábla hivatalnokai, a harminczadosság személyzete és a katonatisztek egymást hívogatták a színházba. Az első sorban persze a szenátorok ültek a bő krinolinban és a csipkés pruszlikban.

= **Főispáni beiktatások.** A Vincz Gyula halálával megüresedett ugoesamegyei főispáni székre tudvalevőleg gróf Csáky Lászlót nevezték ki, a kinek ünnepléses beiktatása e hó 19-én lesz. Az ugoesaiak nagy érdeklődéssel várják az új főispánt. Hír szerint a beiktatáson jelen lesz gróf Csáky Albin volt vallás- és közoktatásügyi miniszter, az új főispán atyja is.

Pogány Károly Krassó-Szörényvármegye ujonnan kinevezett főispánjának ünnepléses beiktatása e hó 27-én lesz Lugoson a vármegyeház nagytermében.

Őszinte vallomások.

— október 13.

Nem a nagy francia böles vallomásairól lesz szó, nem is megtörtént, hanem oly vallomásokról, a melyeknek meg kellene történniök. Meg kellene történniök a politikai helyzet megtisztítása céljából s meg kellene történniök most a nagy parlamenti harcok előestéjén. Az ellenzéknek kellene őszinte vallomásokban megnyilatkoznia. Szükség volna erre, az ország érdeke, de az ellenzék jóvalta miatt is! Eltagadhatatlan, hogy az oppozíció tényleg nullifikálva van s azon zászlók alatt jövőre sem győzhet, a melyeket hosszú s rá nézve meddő harcokban lobogtatott. A panasz és keserűség mit sem ér. A jelenkor képének teljességéhez szükséges ama vonás, melyet az ellenzék őszinte beismerése szolgáltat.

Ez az elismerés egyszersmind megmentheti az ellenzék reputációját. Csak a kérelhetetlen tények őszinte konstatálása magyarázhatja meg, miért jutott ily teljesen tönkre az oppozíció; sőt, hogy szinte hajótörést szenvedett maga az ellenzéki princípium.

Sem dicsékszünk, sem gunyolódunk, nem vezetni tollunkat pártharag, dolyf, vagy elbizakodottság. Azt sem mondjuk, hogy pedig volna ám elég okunk a dicsékvésre s ellenfeleink kigunyolására. Nemzetünk történetének szelleme sugalmazza szavainkat s ehhez képest inkább megmagyarázzuk, mint megbélyegezzük az ellenzék helyzetét. Ráutalunk azon okokra, a melyek lehetlenné tették volna az ellenzékre az érvényesülést, még azon esetben is, habár súlyos hibáit el nem követi.

A híres mádi bál előtt, melyet évenként a Hegyalján, október 28-án tartottak, a szomszédos vármegyék földes urai és mágnásai, a Zichyek, Vayak, Károlyiak, Sennyeyek, Rédeyek, Tiszák, Degenfeldek, Beöthyek, Kállayak, Ábrayak és Borbélyok a debreczeni vásárban vették meg azt a sok fényes ruhát, a melylyel az egymás szemét kápráztatták a mádi bálon. Nemzeti szüreti mulatságnak is nevezhetné a történelem a mádi bálát, mert megtörtént, hogy megjelent ott a nádor, hercegprímás és egyéb országos előkelőség is. Diszruha, hintó, ló és a híres bál parádéjához szükséges minden kellék a debreczeni vásárból került ki. Innen vittek cigánybandát is. Rendesen Bokáékat, a kiknek a szép muzsikáját dicsérték az egész országban. Aki hivatalos volt gazdagabb legényember a mádi bálra és nem jött el, arról azt kürtölték:

— Bizonyosan a debreczeni vásárban prédálta el a pénzét szép muzsikaszó mellett.

A szomszédos vármegyéből a gazda

A történet tanúsága az, hogy Magyarországon az ellenzéknek dolga csak akkor folyt jól, mikor a nemzet ügyei rosszul álltak.

A mikor a nemzet sanyargott s főleg, midőn ellentét volt közte és a korona közt, akkor hatalmas oppozíció szele csapott át az országon. Nemzeti ébredésünk első megnyilatkozásától kezdve a legutóbbi napokig tele van történetünk e ténynek bizonyítékaival.

A nemzeti ellenzék legfényesebb és klasszikus korszaka a negyvenes években az adminisztrátorok, a jogsérelmek és gravamenek idejében volt. Alkotmányunk revindikációja az abszolút korszak után szintén hatalmas ellenzéki táborba vitte nemzeti intelligenciánkat. Akkor is hatalmas volt az ellenzék s névszerint Tisza vezérlete alatt a balközép, a midőn az ország az anyagi tönk szélén vergődött s ráadásban még közjogi bajok sanyargatták.

Mily hatalmasan lüktetett az ellenzéki szellem ebben az országban, amidőn egy népszerületen, bár utóbb szükségesnek és helyesnek bizonyult hadi vállalatot kényszerítettek az országra. És miköz viharzott az etlenzéki szellem tombolása egy-egy nagyobb konfliktus idején, mely alkotmányunk s a reakzionárius hagyományok közt történt. A mikor sajnálatos félreértések megzavarták a nemzet és a korona egyetértését.

Ellenben fokról-fokra sülyedt az ellenzéki hevület hőmérséke, amely mérvenben javultak az ország dolgai. Pénzügyi egyensúlyunk helyreállása, a közjogi vívmányok egész fényes sorozata, de főleg a koronának és a nemzetnek legujjabban és véglegesen történt teljes összeforrása meggyöngyítették, sőt teljesen elernyesztették az ellenzéki szellemet. Ausztria benső bonyodalmai s Magyarország hatalmas kibontakozása pedig egyáltalán megbénították minden ellenzéki törekvést. Vagyis, midőn az országnak jól megy dolga, akkor szürke hétköznapja és sanyaru bőjtjei vannak az ellenzéknek. Nem kiesinyítjük az ellenzék férfainak képességét és nem becsümeljük jellemét. Sőt szívesen ismerjük, hogy nem egy tehetőségért kár, hogy az ellenzéki padokon besavanyodott. De lehetett volna az ellenzék vezérembereinek talentuma még nagyobb s elmaradhat vala hibáik és tévedéseik egész sorozata, az ország jelen

nép ritkán jött asszony nélkül, mert olcsón és jól vásárolni csak az asszony tud.

Nem olyan könnyen adogatták ki a pénzt akkoriban, habár kevesebb igényük voltak, egy-egy dézbunda, vagy ezobolyprémes felöltő vásárlása családi esemény volt, minthogy akkoriban nemcsak a becsületes nevet, a gazdaságot, hanem a dézbundát is örökölték fiúfiura, leányról-leányra. De akár mint olvasgatták is a garasokat, mégis csak szépecskén elfolyt az, mert egy dézbunda vagy két ló vásárlása csak alkalmat adott egyéb költeni valóra is. Mert vásár után áldomást csak kellett ianni, mert szomjasan nem távozhatott a magyar a zajos, poros Debreczen nagy sokadalmából. — Vásárfia nélkül sem lehetett a családhoz beállítani. Régi vendéglős-számlák bizonyítják, hogy a módosabb embernek az áldomás gyakran többbe kerülhetett, mint a vásárolt tárgy. Járt akkor nyolcz-tiz, sőt tizenkét féle étel is, két-három féle peccsenye, több fajta tészta, bor és gyümölcs. Az áldomás alkalmával persze ott

kedvező viszonyai közepett az oppozíció ügye még sem állna jól.

Ezt a keservet azonban hazafias beletnyugvással és önmegtágadással kell tűrnie az ellenzéknek. Ha igaz, és nem tetetett lelkesedése és nemzeti érzülete, akkor örülnie kell annak, hogy Magyarország ügyei fényesen bontakoznak ki, bár az ellenzéki légvárak romjainak törmelékei fölött.

Es e hazafias lemondás, sőt önmegsemmisítés egyszerre fájdalmas és örömteljes érzetében soká, sőt mindig kell, hogy leledzék az oppozíció. A míg ugyanis a jelen pártalakulási viszonyok fennállnak, addig az ellenzéki szellem megerősödése a nemzeti ügynek legalább pillanatnyi gyengülését jelenti.

Tessék valahára az ellenzéki politika közjogi tartalmát kimetszeni. Belügyi kérdések alkossák a pártviszonyok talaját. Tessék szakítani az események által tülhaladott hagyományokkal, a gravamenzó, vagy a kurucz-politikával. Ne gyökerezzék az ellenzéki politika a nemzet valódi, vagy képzelt sebeiben, ne legyen alkalmá fellendülni a korona és nemzet közti ellentét által. A jónak ellensége a jobb. Akarjon az ellenzék jobbat, belügyi kibontakozásunkban, mint minő jót cselekszik a kormány és a kormánypárt. Mutassa ezt meg legalább a teitek erejét felérő szavakkal, komoly és őszinte igyekezettel. Akkor föllendül s virulni fog újra az oppozíció szelleme Magyarországon. Virulni fog a nélkül, hogy mitől Isten óvjon, újra bajok sorvaszszák hazánkat s — a mit mi kizártnak tartunk — ellentét támadjon a nemzet és korona közt.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A Dreyfus-ügy.

Budapest, október 13. A Gaulois az eddig nyilvánosságra került hírekkel szemben határozottan állítja, hogy a legutóbbi minisztertanács nem foglalkozott Picquart ügyével. Gast, Picquartnak unokaöccse, tegnap engedelmet kapott Picquart meglátogatására; ellenben Labori, a ki megújította azt a kérelmet, hogy Picquarttal beszélhessen, az Aurore jelentése szerint, kérelmére még nem kapott választ. Franciaország Angliától Esterházy letartóztatását és kiadatását fogja kérni. A

volt a cigány is, az az elem, a melynek sohasem volt szabad hiányoznia, mikor a magyar ember busult, vagy vigadt. A legnagyobb áldomást, azt mondják mégis j—nyi biharmegyei dzsentrí ita, aki az egyik Boka fiu hegedűje mellett kerek felmiliót prédált el. Széles jókedvben a vig czimboráival a csárda előtt elhaladó jó ábrázatu legényeket becsalogatta s itattak aztán boldog boldogtalant. Jaj volt annak, a ki eltolta a boros kanacsót. Nem is merte ezt megtenni senki, mert a menekülésnek pusztá kísérletét is sértés számba vették és j—nyi harsányan kiáltotta:

— Aki áldója van, asszondom, ne köss ki velem, mert...

Es villogó szemekkel méregette végig a vonakodót, míg a kezében részesen forgatta a rézfejű fokost. A gyengébbje rögvést beadta a derekát, de a bátrabb protestált, sőt biokra is kelt. Persze legyűrték. Mit tehetett egyebet. Körülötte forrott a jókedv, tüzesen szólott a muzsika: megadta magát.

A nagy sokadalom daczára, az ak-

becsületrend tanácsa idézőlevelet küldött Esterházyknak.

A pápa a leszerelésről.

Budapest, október 13. Rómából telegrafálják a következőket: A Fanfulla értesülése szerint a pápa a leszerelés kérdéséről enciklikát készít elő, a melyben azt tanácsolja az államoknak, hogy hagyják abba a háborus készülődést és gondoskodjanak inkább arról, hogy a vallási érzületet terjeszszék.

Hajó-összeütközés.

Budapest, október 13. A múlt éjjel a La Manche-csatornában a „Princesse Joséphine“ belga postahajó összeütközött egy három árbocozos — állítólag amerikai — hajóval. Ez utóbbi ment neki a „Princesse Joséphine“-nek, amely nagy sérüléseket szenvedett. A háromárbcosozos sorsát nem tudják. A postahajó utasai között iszonyu rémület támadt. A hajó másfél órai késéssel érkezett ide.

A krétai események.

Budapest, október 13. Tevfik basa külügyminiszter látogatást tett a négy nagyhatalom követeinél, hogy azoktól az ultimátumra és az ultimátum megváltoztatására nézve és különösen a krétai csapatok visszavonása tekintetében fölvilágosítást kapjon. A négy nagyhatalom követinek egyike arra nézve hogy a török csapatoknak Krétából való visszavonása egybeesik Vilmos császárnak Konstantinápolyba érkezésével, így válaszolt a külügyminiszternek:

Igaz, hogy a nagyhatalmak szándékosan a császár megérkezésének napját választották, de nem azért, hogy a látogatás elé nehézségeket gördítsenek, hanem mert a nagyhatalmaknak meggyőződése az, hogy a szultán a látogatásnak hatása alatt nem fog forradalmi eszközökhöz nyulni és így a látogatás sokkal inkább békés megoldást biztosít.

A budapesti városháza.

Budapest, október 12. Az új városháza felépítésére kiírt 1000 frtos pályadíjat a „Hoc“ jellegű pályatervezetnek ítelték oda. A 2 dik díjat a „Való és ábránd“ jellegű pályadíj nyerte el.

kori viszonyokhoz mérten, a biztonság kifogástalan volt. Nem nagy apparátussal ugyan, de nagy szigorral járt el a hatóság. Mikor már pusztán a káromkodásért is kikötötték, sőt megvesszőztették a vétkezőt, képzelhető, hogy a tolvajok, utszéli betyárok még kevésbé számíthattak irgalomra. Abban az időben a zsebmeteszők nem igen grasszállhattak, mert a pénzt többnyire zacskóban hordták és a zacskót ugyancsak elrejtették, hogy sokszor még a tulajdonosának is keresnie kellett.

1845 től kezdtek rohamosan gyöngülni a régi roppant forgalmu vásárok. A vasutak, a szaporodó boltok és az a körülmény, hogy a vidéken mind több és több országos vásárt engedélyeztek, lassankint fölemésztették a debreczeni vásárok messze földre szóló dicsőségét. A régi debreczeni vásár különben olyan téma, a mely még mindig várja szakavatott íróját. Addig kellene összegyűjteni és földolgozni a szükséges adatokat, mielőtt végképp elkallódnának.

A kvóta.

Budapest, okt. 12. A magyar kvóta bizottság ma délelőtt ülést tartott Széll Kálmán elnöke alatt.

Széll Kálmán közölte a bizottsággal, hogy az osztrák hetes albizottság 38.597 % ban kívánja megállapítani a magyar kvótát. Számítási alapja a közvetett és közvetlen adók netto kiszámítása, ugyanaz, melyet 1887 ben használtak az osztrákok a kvóta kiszámításának alapjául. A magyarok számítási alapja a bruttó közvetlen és közvetett adók.

A hetes albizottság jelentéséhez hozzászóltak Horánszky, Apponyi Albert, Tisza Kálmán, Pulszky Agoston, Falk előadók s valamennyien megegyeztek abban, hogy a dolog érdemébe most bele nem mennek, hanem az osztrákok előterjesztését bővebb tanulmány tárgyává teszik.

Arról tehát, hogy a magyar bizottság az osztrákok számítását egyszerűen visszautasítsa, a bizottság lemondott, és így nem lehetetlen, hogy a magyar bizottság számítás és tárgyalás alapjául elfogadják az osztrákok előterjesztését.

Hogy a legközelebbi tanácskozást hol fogják megtartani, az egyelőre bizonytalan, de valószínűleg Bécsben lesz. A bécsiek ma valószínűleg hazautaznak, de nem lehetetlen, hogy a mostani tanácskozást folytatandó, nem sokára visszajönnek ismét Budapestre.

Esterházy őrnagy lelkiösmerete.

Budapest, október 12. Esterházy őrnagy egy brüsszeli lappal szerződött; — ezikként kétszáz frankot kap. Esterházy az Observer párisi levelezője előtt úgy nyilatkozott, hogy nem érez lelkiösmereti furdalást sem a borderó hamisítása, sem Dreyfus ártatlan szenvedése miatt.

SZINHÁZ.

* Lili. Ez a kedves zenéjü operett elég nagyszámu közönséget vonzott a színházba. A czimszerepet Kaposy Józsa játszotta. Ebben a darabban lépett fel először a mult szezon vége felé, mikor újból visszaszerződött Komjáthyhoz. Diskrét, minden tulzástól ment játékaival igazi sikert ért el s kellemes, tiszta hangjával osztatlan elősmerést vívott ki, a közönség között. Enekszámait bravurral adta elő s olyan hatást ért el, hogy pl. a Lili keringőjét általános kívánságra meg kellett ismételnie. — Azonban nem veszi zokon Kaposy ha egy dolgot figyelmébe ajánlunk. — Azt hisszük, hogy a nagymamáknak nem kell okvetlenül sejpiteni, mindenesetre gyengébben, töredezetten beszél, mint egy élete delén levő, üde, fiatal menyecske, de nem annyira sejpitve. Ezt nem megrovásként, csupán jövőre nézve jóakaratu tanácsként mondjuk Kaposynak, ki különben a vidék legjobb subrettjei között foglal helyet. Új tag is mutatkozott be ez este. Nem mondunk végleges ítéletet Csákyról, ki Plinhard nehéz szerepével próbálkozott meg tegnap de azt határozottan konstatálhatjuk, hogy ebben a szerepben nem vált be. A debreczeni közönség nincs ahoz szokva, hogy egy színész, avagy színésznő készületlenül, szerep nem tudás nélkül lépjen a szinpadra, mint a hogy azt tegnap Csáky tette. Ez volt első sorban a legfőbb hibája s meglehet az okozta, hogy Plinhard kitünő szerepét teljesen elejtette. Hiányzott alakításából, — ott a hol szükség volt, a melegség, szenvedélyesség. Nagyobb készütséggel talán többet tud produkálni. Saint Nipothése gróftot Sziklay játszotta, ezuttal is oly pompás alakí-

tást produkálva, mint azt Sziklaytól legtöbb esetben megszokták. Folytonos derűtségben tartotta a közönséget játékkal s előnyére írhatjuk csak, hogy cseppet sem a jóízű rovására. Szathmáry Árpád, Feayéri Mór ezuttal is művészi játékkal tüntek ki. Bartha István is beillett a keretbe. *I. j.*

Törvényszék.

Bucusu a nyugalmba vonuló kir. tábla elnökétől.

Debreczen, október 12.

A debreczeni kir. táblának nyugalmba vonuló elnöke, Puky Gyula, a felügyelete alatt állott kir. törvényszékekhez és kir. járásbírókhoz a következő bucsuiratot intézte:

Ó császári és apostoli királyi Felsége, f. évi szeptember hó 25. napján kelt legfelsőbb elhatározásával, alázatos kéreimre legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy az igazságügy szolgáltatásban töltött éveim hosszú sora után nyugalmba vonulhassak.

A midőn im kilépek a szolgálat kötelekéből, lelkem benső ösztöne indít arra, hogy önökhöz, tisztelt pályatársaim, néhány bucsusztól intézzek.

Hét éve mult, hogy Felséges Uram parancsára, mint a debreczeni kir. táblának időrendben első elnöke, a tábla kerületében működő bíróságok diszes karába léptem, — telve bizalommal és reménnyel igazságügyünk üdvös irányu fejlődése iránt. Nem is csalódtam. Mert ugyan ki tagadhatná, ha elfogulatlanul ítélt, hogy hazai igazságügyünk, intézményeivel és igazságszolgáltatási szervezetével, az utóbbi évtizedek során a fejlődésnek arra a fokára emelkedett, a melyen az bizvást versenyre szállhat az európai kulturálmok bármelyikével. Elnökségem hét éve alatt a törvény által reám ruházott felügyeleti jogok gyakorlása bő alkalmat nyújtott arra, hogy megismerjem ennek a fejlődésnek leghathatósabb tényezőit — azokat, a kik a bírói széken, első sorban voltak hivatva magasra emelni igazságügyünk fényét — és azokat, a kik mint a szervezetnek segéd- és kezelő-közegei, a bírák segédletére voltak rendelve. Ott láttam Önöket, tisztelt bíróitársaim, küzdeni a rögzös versenypályán, nehéz viszonyok között, törhetetlen buzgalommal, lanthatatlan kitartással; megtanultam az Önök példáján ismerni az önzetlen kötelességérzet magas értékét s tisztelni azt az odaadó szorgalmat és munkásságot, a melyhez erőt csak az a hazafiúi tudat kölcsönözhet, hogy igazságügyünk fejlődéséhez a haza legszentebb érdekei vannak csatolva.

Am senki se higgye s legkevésbé a bíró, hogy többet tehetünk, teszünk vagy tettünk annál, a mit a kötelesség parancsol. A kötelesség azt parancsolja, hogy annak a hivatásnak, a melynek betöltésére vállalkozánk, áldozunk mindent, a mivel rendelkezünk, — mindent a mi gyarló erőnkől telik. De vajon tarthat-e ezért bárki is jutalomra számot? A bíró nem maga alkotja azt, a mit szolgált, az igazságot, hanem csak tolmácsa annak s ezért az igazságnak, a mint nincs mértéke, ugy nincs ára sem. A bíró, ha csupán anyagi ellenértékért dolgozik s munkáját végez; de a mi önzetlen kötelességérzettel szolgálja az igazságot, annak keresetlenül is fakad szívében a legédesebb jutalom: a kötelességek hű teljesítésének tudata, drágább és édesebb minden jutalomnál, a mit idegen kéz nyújthat. A debreczeni kir. tábla kerületében lévő bíróságok személyzete erre a jutalomra méltó igényt tarthat.

Önök jól tudják, hogy a legtökéletesebb intézmény is holt betű, ha nincs a ki végrehajtsa. Olyan az, mint a kard: ártatlan eszköz, ha nyugszik, — gyilkol vagy véd, a szerint, hogy kinek a kezébe kerül. Így igazságügyi intézményeink gyarlóságai is (hiszen tudjuk, hogy nem szükkölködik ilyenek nélkül) önként lefoszlanak és a csonka kard is erős fegyverré lesz, azok kezében, a kik a rövid kardot ki tudják toldani egy lépéssel. Tehát csak előre tisztelt pályatársak, — haladjanak tovább is törhetetlen erővel a megkezdett ösvényen. A véletlen engem állított hét év előtt az Önök harcvezetésének élére s im ma, midőn fáradt karjaim nem bírják többé emelni azt a zászlót, a mely alatt Önökkel együtt vállvetve küzdöttünk, Önöknek adom azt át, minden szeny és moosok nélkül, oly tisztán, a mint azt bírói esküm első pillanatában átvettem. Fogadják el, kérem, tőlem emlékül s óvják meg tisztaságát. Ha ki pedig, mint én, elvérzik a csatamezőn, adja át a zászlót bajtársának, a mig csak egy is lesz abból a gárdából, amelynek tagjai jó szívvvel emlékeznek reám, s a zászló tisztaságáért, ha kell, mindent áldozni készek.

Hazánk bírói kara a magyar magistraturának legelső vonalán foglal helyet, sulyosánál, magasztos hivatásánál és tagjai magas műveltségénél fogva. Csoda-e ha e kar kötelekéből nehéz szívvel távozzom? Am magammal viszem eltörölhetlen emlék gyanánt annak a büszkeségnek elenyészhetlen érzetét, hogy egykor én is e kar tagjaihoz tartoztam.

Köszönöm, szívből köszönöm a felügyelete alatt állott bíróságok bírói, segéd- s kezelő-tegjainak egyenként és együttvéve — köszönöm különösen a törvényszékek és járásbírók vezetőinek, azt a szives támogatást, a melyben engem működésem során részesíteni kegyesek voltak.

Isten vezérelje Önöket s áldása kísérje működésüket!

Kérem Méltóságodat, vegye szives tudomásul ez iratom tartalmát s juttassa azt egyuttal a vezetése alatt levő bíróság tagjainak is tudomására.

Debreczen, 1898. október hó 10-én.

Puky Gyula.

§ **A gondatlan anya.** Nagy mérvű gondatlanság miatt állott ma a törvényszék előtt Balogh Józsefné asszony. Ez évi április hó 2-án egy éves Zsuzsánna nevű kis leányát fűrészteleni akarván, a forralt vizet kitöltötte egy teknőbe, melyet székre helyezett el s a fazekát pedig a szék alá tette és mivel a víz még forró volt, gyermekét ott hagyta és kiment a szomszéd szobába sepregetni. Mig ő künn volt, azalatt a kis gyermek oda esuzott a fazékhoz és magára döntötte a forró vizet. Az égési sebek következtében a kis gyermek április 9-én meghalt. Ezért vonták ma felelősségre a törvényszék a gondatlan anyát s kihallgatás után 14 napi fogházra ítélte, mely ítéletben ugy vádlott, mint a kir. ügyész megnyugodott.

§ **Tűzvész miatt.** Igazán, hogy peches ember Vas Ferencz kerekgyártó B.-Ujvárosban. Ez év január elsején kibérelte Szabó Bálint házát s be is költözött és márczius 6-án leégett a ház a mester ur feje felől és még ez nem volt elég, hanem egyuttal a törvény elé is került, mert a tűzvészt az ő gondatlansága okozta. Valami vaskályhát állított be oly módon, hogy a csövet a szabad kémény alá eresztette ki, de a cső nem nyulott ki a falból s e miatt a közvetlen felette levő gerendába belekapott a tűz és leégett a bérelt hajlék. Vas Ferencz védekezett volna szegény, de hát a tanuvalmások világosan bebizonyították, hogy az ő gondatlansága okozta a tüzet. El is ítélte a törvény 5 napra és 5 frt pénz-

büntetésre. Szabó Bálintnak meg 100 forintot kell fizetnie, a ki nagylelküleg megengedte, hogy csak akkor fizesse meg a mester ur, ha lesz miből.

NAPI HIREK.

Az életből.

Önössé vált a világ. A leány irigyli, ha anyja arcán rózsákat lát; a fiu nem hisz az atyai tanácsokban, a legtöbb férj szórakozást a házon kívül keres és a föld benépesedik martyrokkal, kiket feleségnek és anyának nevez a világ . . .

Másrészt a nők nagy része, kiket angyaloknak nevez a világ, nem a magasztos női kötelességek teljesítésében fáradoznak, hanem a divat oltárán áldozgatnak. Hiányuk a fészek melege, a papnó nem ápolja a Laresek tüzet.

Mi pedig panaszkodunk, hogy nem vagyunk boldogok. Nyugvó pontot keres a lelkünk, de nem talál. Nyugtalanul vagyunk. Érezzük, hogy nem jó uton járunk, de nincs erőnk visszatérni az elhagyott oltárokhöz. Minket nem elégít ki már a csend, nekünk zaj kell, hogy fedjük hibáinkat és büneinket, melyekkel rombadöntünk eszményt, megelégedést és boldogságot . . .

Hová tünt az idő, mikor templom volt e család s abban oltár a feleség szíve? Hová lett az már, mely hajnalban és alkonyatkor a család ajkán felzengett az Urhoz áldásért? Csak itt ott vannak meg e régi szokások, mert a modern emberek legtöbbje mint avult butort kidobta azt házából . . .

A szívünk meg üres lett, mit akkor érzünk leginkább, midőn véletlenül egyedül vagyunk. Nem találunk abban egyebet a világ visszhangjánál. Harmincz éves korunkban — mely korban nagy apáink keblőkre ölelték a világot — mi unatkozunk és felvetjük a lét és nem lét nagy kérdését . . . Nem örülünk a világnak, nem a napsugárnak s legfeljebb egy pár szép szem hozza lázba elernyed idegeinket, s mikor elhagy bennünket a vágy ingere s a szerelem láza, gyakran rá gondolunk az elmúlásra, a Nirvánára. . .

Jól laktunk az étellel . . . Mohón üritjük a serleget, melynek gyöngyöző édes italának alján ott van a méreg, mely megöli a lelket és az anyagot egy aránt. . .

Ha visszatérnénk a régi utra, mi más volna életünk. Megtalálnánk a boldogság utját, mely maga a megelégedés. Nem találkoznánk annyi kihült szívvvel, ki-ábrándult lélekkel, fiatal aggokkal . . .

Jövel te eltűnt szép mult. Hozzd vissza fényes arcodat. Adj vágyódást nemes eszmények után s hirtsd le lelkünk szárnyairól a rohanó század porát, mely ránehezedett.

Az elhagyott örvényen talán még megtaláljuk azt, amit elvesztettünk: lelkünk nyugalmát.

Archivárius.

— **Kinevezések.** Laky Imre 39. gyalogezredbeli főhadnagyot, városunk szülöttét, ki egy időben munkatársa volt a Debreczeni Ellenőrnek, — a fővárosi államrendőrséghez rendőrfelügyelővé nevezték ki. — A földmívelésügyi m. kir. miniszter ifj. Simonffy Gyulát, a selmezbányai erdészeti akadémia kitűnően végzett hallgatóját, id. Simonffy Gyula nyug. alezredes fiát az állami erdészek létszámába az apatini m. kir. erdőhivatalhoz nevezte ki.

— **Vizsgaletétel.** Rásó Sándor n.-becskereki kir. törvényszéki aljegyző, Rásó Gyula kir. tan. alispán fia, a bírói vizsgát kitűnő sikerrel letette.

— **Eljegyzés.** A debreczeni helyőrség egyik legkedveltebb s legrokonszenvesebb tagja **Beliska Sándor** honvéd százados eljegyezte **Szunyogh Zsigmond** érsemlyéni földbirtokos bájos és művelt lelkű leányát **Katinkát**.

— **A Csokonai-körből.** A „Csokonai-Kör“ választmánya október hó 15-dikén d. u. 3. órákor saját helyiségében (Keresk. Akad. épület, „Csokonai szoba“) ülést tart, melynek a következő tárgyai lesznek: A színészeti emlékünnepe rendező bizottsága elnökének beadványa a költségek tárgyában. A Csokonai szoba felszerelési tárgyai iránti intézkedés. Folyó ügyek s netaláni indítványok.

— **Őszi eső.** Október érezteti velünk hatalmát s félt, hogy a tél előbb itt lesz, mint sem vártuk volna s meglep bennünket mielőtt illendőkép elkészültünk volna fogadására. Ma arra ébredtünk a több napi hideg után, hogy sűrű felhő borítja az eget, a dél-élelőtti órákban aztán megeregedt az eső és kopácsolja az ablakok üvegét, jelentvén itt van az az igazi hideg ősz, amely után nyomban következik a zuzmarás tél.

— **Adomány.** Kovács Ferencz részére, kinek a napokban kis gyermeke megégett s sebeibe is belehalt s a ki a kiütőt tűz által hajléktalanná lett, amennyiben mindene a lángok martalékává lett, szerkesztőségünkhöz 6 koronát küldtek be. A ne messzívü emberek kik e czélra adakoztak a következők: Wolafka Antal 2 korona, Ari József 20 fillér, Boldog Lajos 1 kor. 30 fillér, Nagy Lajos 1 kor., Hites Lajos 20 fillér, Konrád Árpád, Király Márton, Neumann Mandel 40—40 fillér, Lókodi Sándor 10 fillér. Összesen 6 korona. Az összeget az illetékes kerületi kapitányság utján illetékes helyére juttatjuk.

— **A nádudvari zendülés végtárgyalása.** Monstre bünper végtárgyalását kezdi meg a jövő héten a debreczeni törvényszék. A nádudvari zendülők ügyében, — mely a múlt év pünkösdi napján folyt le, — s véres kimenetelű volt — e hó 17-ére hétfőre tűzte ki a végtárgyalást. A nagyszabású tárgyalást, melyen **Szeőke István** bíró fog elnökölni a nagyteremben tartják meg. A tárgyalás, melyen hatvanégyen ülnek a vádlottak padján s nagyszámu tanu is van beidézve — egész héten fog tvrtani.

— **Németország Magyarországon.** La punk egyik előkelő barátja, helyből a következő németül szerkesztett nyomtatott körlevelet küldte be lapunkhoz:

Debreczen, 1. Október 1898.

P. T.

Meinen geehrten Geschäftsfreunden mache ich hierdurch die ergebene Mittheilung, dass ich meinem mitarbeiter, dem Herrn

Alexander Hegedüs

mit dem heutigen Tage Procura ertheilt habe.

Mit der Bitte von seiner nachstehenden Unterschrift gefälligst Kenntnuiss zu nehmen, zeichne ich.

Hochachtungsvoll

Albert László

Buch-, Papier- u. Musikalenhändler.

Boldog Isten! Mire jutánk!! A törzsgyökeres magyar Debreczenben német körlevelet küld szét egy magyar kereskedő! Vagy talán tévedésből került az Debreczenbe Bécs helyett?

— **A kereskedelmi kör.** Említettük, hogy a debreczeni kereskedő világban mozgalom indult meg, melynek czélja: kereskedelmi kört alakítani. Olyan klubot, melynek falai között kereskedőink otthont találjanak. Az alakuló ülés f. hó 16-án d. u. 3 órákor lesz a kereskedelmi akadémia disztermében.

— **Belfeltörés a főplaczon.** Tegnap este az Arany Bika szálló épületében levő **Ormós Károly** órásüzletét feltörték ismeretlen tettesek. A tolvajok kivágták a kirakatot és úgy szedegették ki a tárgyakat. Az ellopott tárgyak a következők: 3 drb duplafedelű ezüst óra 27 frt, 1 óra két aczél aranyozott számlappal 7 frt, 2 drb aranyláncz szivvel 28 frt, 1 pár kélő gomb 14 frt, 1 pár ing-gomb 1 frt, 1 arany karika függő 3 frt, 8 drb ezüst gyűrű 3 frt, 1 ezüst nyakláncz 1 frt 80 kr. A II. kerületi kapitányság a nyomozás iránt megette a szükséges lépéseket.

— **Gyanus haláleset.** Tegnap jelentést tettek az I. ker. rendőrségnek, hogy **Rózsa Sándor** házimestert **Darabos-utczai** lakásán halva találták. A rendőrség megjelent a helyszínen, a holttestet a kórházba vitette. A rendőrség a haláleset okát nem tudta megállapítani, miért is ma d. e. a kórházban felboncolták. A boncolás kiderítette, hogy **Rózsa** halálát szívszélhűdés okozta.

— **Apróságok. Fényképésznél.** Fényképész: Most aztán tessék barátságosan nézni. Méltóztassék valami kellemesre, például a kedves nejére gondolni.

Ur: De uram, éppen most váltam el a feleségemtől.

Fényképész: Az még jobb! Akkor hát méltóztassék a válasra gondolni.

*

A baj. Gratulálok barátom, hát valóban megütötte a főnyereményt?

— Meg... De későn.

— Későn?!

— No igen, már megházasodtam!

*

Alapos bizonyíték. Nagysága: Én felfogadnám magát szakácsnőül, de nem tudom, tud-e jól főzni?

Szakácsnő: Már hogyan tudnék nagysága kérem. Három évig volt ugyanaz a katona szeretőm.

Törvény előtt.

„Felelj, Kerekes Pál!... Hallottad a vádat!... Hitvány ember voltál!... Megölted anyádat!... Éltét vetted el, ki éltet adott neked!... Felelj, Kerekes Pál!... Nyugtasd meg lelkedet!“

Mélységes csend támad a törvényteremben. Sápadt arcu vádolt riadva felretten. Feldobog a szive elepesztő kintul... Hallgató közönség szájalomra indul.

„Tekintetes törvény, nines miért tagadjam! Ezer szem itél el, hogy megesett rajtam! Hitvány ember vagyok... nem tagadom el sem! Sulyos rabigába a törvény hadd vessen!“

„Igaz hát? Azt mondod?“ — szól az elnök rája. A vádoltnak szívet vad fájdalom járja. „Ugy van!... Megöltem őt... az édes szülémet... Száz halált érdemel az ilyen nagy vétek!“

„És miért ölted meg?.. Volt-e reá okod? Ugy jegyezzük be, mint megvallani fogod!“ „Hah, iszonyu perc volt, tekintetes törvény! Elborítá szívem keserűség-örvény!“

Szerettem... szerettem egy igéző leányt, Ki az örületnek mélységébe lehányt. Elvette eszemet... elvette nyugalmam S kinzó zsarnok gyanánt uralkodott rajtam.

Szép volt, — mért tagadjam?! — mint egy [égi angyal.

Ott derengett arcán a feltetsző hajnal. Rózsa nyilott ajkán, — szemében égi láng... Szerettem... imádtam azt az igéző leányt!

Anyám ellene volt!.. Nem élhetsz meg véle! Egész falu tudja, hogy milyen roszféle! Elveszi nyugalmad... kedvedtől megrabol, Hiszen már egy mással élt együtt valahol!

Düh lobbant lelkemben ez anyai szóra. Ha ninesen illata, mért nyilik a rózsza? Ha becsülete nines, miért olyan szende?... Hogy látszat is lehet, nem jutott eszembe!

Feleségül vettem s vittem a tanyára, Rá sem hederítve az anyám szavára. Sirt, zokogott egyre utszéli keresztnél, Csak azt sohajtotta: „Elvesztél! elvesztél!“

Miért vesztet volna?... s kacagtam egy nagyot. Én vesztet el, ki a mennyországban vagyok?.. Anyám gyűlöli őt, mert haragszik rája, Pedig nekem nyilik arca szép rózsája!

Aztán napok teltek... feleségem ajka Boldogságunk között gyakorta nyílt dalra; Szive szerelemmel én értem volt tele S én voltam a falu irigyelt embere.

Egyszer... vihar zugott sötét, rémes éjjel... Mentem a faluba, hogy tekintsek széjjel. Ott hallottam... most is szívem mélyén rezeg... Hogy a feleségem titkon másat szeret!

Jó barátom mondta: „Az anyád, az anyád!.. Hogy aljasithatta annyira le magát?!... — Ah az a szó egyre a lelkemen égett: Az ispánnak adta pénzért feleséged!“

Mint olvadt állat, mentem a tanyára!... Égett a szobában még az éji lámpa. Anyám imádkozott imádságos könyvből S nem is vette észre, hogy szemembe köny [gyül.

„Anyám! — kiáltottam — Feleljen most nekem: Igaz, hogy eladta pénzért feleségem? Igaz, hogy az ispán...?“ ... nem szólhattam [többet: Szivemből szemembe hullottak a könyvek.

Megriadt... vádolta miattam a lelke. „Hát én őrizzem őt? — ridegen felelte. Igaz, a mi igaz!... Mondtam én azt neked, Hogy az ily rosszféle igazán nem szeret!“

Mentem az asszonyhoz: „Jere, te nyomorult!“ Az asszony zokogva lábam elé borult. „Ölj meg!... így esdekelt. Anyád volt tevője S én nem tudtam tovább menekülni tőle!“

Ah, hogy ezt hallottam, elborult a lelkem. Hogy az édes szülém, mindjárt elfeledtem. Ugy tekintettem, mint mérges vadállatot... Tenger keserűség lelkemen áthatott.

Megöltem... nem tudom: hogy történt, mint [történt! Lássanak felettem most szigoru törvényt!... Ki lelkem megölte s kebléről letépett, Nem tarhattam tovább édes, jó szülémnek!...

Mélységes csend támad a törvényteremben. Bilincse megzördül s a vádolt felretten, Könybeborult szemmel bírásra tekint... Alig... alig birja tépett lelke e kint!

S mikor felolvassák itéletét végre, Szép arcu nő áll ki a bírák elébe. „Instálom! — szól s szeme könyecseppel gyül [tele —

Én öltem meg boldogságát: Zárjanak el vele!“

Szini Péter.

Tanügy.

Szakrajz tanfolyam.

A szakrajz tanfolyam igazgatósága a következő felhívást küldte szét és ragasztotta ki a hirdetési táblákra:

Felhívás iparossegédekhez! Debreczenben az iparos segédek részére a továbbképző és szakrajz tanfolyamot ismét megnyitjuk és az építő ipari szakoktatáson kívül a gépészek, műlakatosok és egyáltalán a fémiparosok részére még külön szakelőadás fog tartatni. Ezenkívül minden iparosnak szükséges általános ismeretek is taníttatni fognak. Tantárgyak: az üzleti levelezés, az egyszerű műhelyi könyvvezetés, a számítás és az ipari szakrajzolás. Felhívjuk tehát mindazon iparossegédek, a kik magukat továbbképezni akarják s a műhelytulajdonosokat, a kik segédeiket képeztetni óhajtják, hogy a tanfolyamba felvételre az állami főreáliskola igazgatótárgánál (Nagy-Hatvan utca, reáliskolai épület, I. emelet) minél előbb, de legkésőbb október 15-ig jelentkezzenek. A tanfolyam, mely teljesen ingyenes, 6 hónapja terjed. A tanítási idő: Köznapokon hetenként háromszor, este 7—9 ig és vasárnapokon d. e. 8—12 ig fog tartani. A tanfolyam igazgatósága.

Az iparos-kör, mely már annyi üdvös eszmének volt szószólója, annyi az iparosok hasznára szolgáló cselekedetnek volt a forrása, választmányi ülésén elhatározta, hogy felhívja a kör tagjait, általában az egész iparos osztályt, hogy igyekezzenek segédeiket buzdítani, hogy a megnyitandó ingyenes tanfolyamra, az arra való haladni akaró segédek e hó 15 ig beiratkozzanak, továbbá, hogy az iparosok saját jól felfogott érdekük szempontjából felkérjék, miszerint egyenlő körülmények között mindig az olyan segédnek nyujtsanak előnyt műhelyeikben a kik ezen tanfolyamot hallgatták. A segédek pedig gondolják meg, hogy ha be nem iratkoznak, magukat nem képezik, jövő boldogságuk alapját vesztik el.

De kell is, hogy a nemesen gondolkozó iparos segédek meg is mutassák, hogy ezen tanfolyamot, melyet az állam Debreczen városa és a kereskedelmi és iparkamara nagy áldozattal tett ingyenessé, látogatni fogják és hogy azon vágyuk, hogy magukat kiképezhessék, művelhessék, nem kiáltó szó a pusztában.

Különben az iparos kör átiratot intézett lovag Dobiecki Sándor urhoz, a magyar államvasutak üzletvezetőjéhez, melyben felkéri, hogy a gépjavitó műhely azon iparosai, a kik még szakrajz tanfolyamot nem végeztek, szintén beiratkozzanak.

Fővárosi divatlevél.

— A Divat Ujság-ból. —

Az őszi oly csodálatosan szép és oly rendkívül hosszúra nyulik, hogy szinte megakasztotta a téli-őszi divatot előkészítőket szorgos munkájukban. Senki sem akar vagy nem mer még újat rendelni. Mindenki a nyári ruháit siet még elviselni és boldog, hogy nem kénytelen még a zord telet bevezető hűvös őszzel törődni. Alig látni itt ott egy őszi ruhát. A mi mégis már új, az csaknem mind lebonyes derékkel készült, mintha az asszonyok megunták volna csipőjük formáját mutogatni. A lebony, hol a sokat emlegetett formába vágott fodor, hol pedig a régi frakklebony formájában kísért. Elöl csaknem nyitott az előbbi is, a két esücske kerekre van vágva. Ez a kerekre levágás különben igen általános, a mennyiben nemesek a derekak lebonye, de az őszi-téli szaketteké, sőt a köpenyek eleje is ujabban mind ilyenformán készül.

A derék akár egészen szoros, akár

bluzderék, elöl mindig nyitva van és szép kis fehér hajtásos vagy pliszé vagy csipkés smizettet enged látni. A smizett vagy mellfodor arra való, hogy a legegyszerűbb ruhát is kedvessé, kecsessé, tetszetőssé tegye. Kevésből ügyes kézzel több rend belit is készíthetünk magunknak nem éppen nagy fáradsággal. A magas gallér a hűvösebb idővel ismét elfoglalja eddigi helyét, de már nem olyan szolidan védi a nyakat, fület a hideg szélétől, mint eddig, mert számtalan czakkokra vagy patriciákra vagy fülecskékre széthasogatva ágaskodik fejünk fölé. Igaz, hogy az így támadt nyílásokat bőven tömi a sűrű selyem, krep és csipkefodor, a mely az ilyen gallérba belülre van férezelve. A rubák díszítésén eddig nem láttunk semmit, a mi az eddigőtől nagyon eltérne. Zsinórpánt vagy himzett dísz az utcaiakon, csipkebetét, csipke rátétfigurák, a melyek alá a ruha szövétől elűtő színű selymet vagy atlaszt férezelünk, fodrosra ránczolt keskeny szalag, sifonbodorcskák, gyöngy- és pillangódísz a könnyebb, díszesebb ruhákon. A mi a formát illeti, attól tartok, hogy a toldott fodru szoknya vagy a csak díszszel jelzett vágott fodor innen-onnan valószínűsággal tunikára fog átalakulni. Pedig de kár! Semmi sem emeli úgy az alakot, mint egy szép, a földig hulló szoknyaforma. Hiába, a divat mindig csak a magas természetűeknek kedvez, mintha kicsi természetűek nem is volnának a világon.

Egyet azonban már lehet látni és ez az, hogy az ideoi téli divat nem lesz oly egyhangu sötét, mint ezelőtt, ezt pedig leginkább az élénkebb színezetű kockás szöveteknek fogják köszönhetni, melyeket nemesek bluzokra, hanem házi és délelőtti sétálóruhákra is bőven fognak alkalmazni még a téli évadra szánt meleg köpenyszövetekre is alkalmazzák elmosódó színekben a kockás mintát. A legnagyobb pompát az idén a téli köpenyeknél a bélésfelékben fogják kifejteni. A mi nehéz brokát a divatból kiment, azt most mind a köpenyekre alkalmazzák bélésnek. Össze mindig a köpeny színéhez legjobban álló színeket választják bélésnek. A feketéhez az erősebb színezeteket, a barna, sötétzöld és szürkéhez a gyengédebb rózsaszínt, kéket, millefleurt. A szétváló elejű, kerekre vágott köpenyek mellett erősen tartják magukat a hátul testhez álló köpenyek. Kivált idősebb asszonyok, a kik nagyobb súlyt fektetnek a kényelemre, mint a divatosságra, sokkal jobban szeretik az ilyeneket.

Hanem egy szó mint száz, igaz, hogy alig van még tiszta fogalma az embernek róla, hogy milyen lesz az őszi téli divat, azért kár is róla sokat beszélni. Mire legközelebbi leveletem intézem kedves szép olvasóimhoz, remélem, több mondani valóm lesz.

Irodalom és művészet.

* **Köztelek Zsebnaptár 1899 re.** A „Köztelek Zsebnaptár” ötödik évfolyama, melyet Rubinek Gyula és Szilassy Zoltán az orsz. magyar gazdasági egyesület titkárai szerkesztettek, most jelent meg. Az új évfolyam ismét számos újítást, bővítést és javítást tartalmaz, amelyek ezen gazdasági zsebnaptárt a gazdaközönség nélkülözhetetlen kézikönyvévé teszik. Különösen ki kell emelnünk, hogy a zsebnaptárból a könyv vezetésre vonatkozó nyomtatványok ki vannak hagyva, — melyek a rendszeres könyvvezetést úgy helyettesíthetik, — hanem helyettük könyvveteli minták és a szükséges pénzbevétel és kiadások, valamint a napszámok jegyzésére szükséges nagyobb számú rovatolt lap van beillesztve és a vegyes természetű feljegyzések számára kiválható tiszta lapokból álló jegyzőkönyv van csatolva.

A zsebnaptár szakbeli része teljesen a hazai viszonyoknak megfelelő adatokat tartalmazza, úgy hogy a zsebnaptár alkalmas a külföldi kiadók által hazánkban annyira terjesztett, de a külföldi viszonyoknak megfelelő idegen zsebnaptárak kiküszöbölésére. A csinos kiállítású könyv bolti ára 2 frt. Megrendelhető bármely könyvkereskedőnél.

VIDÉK.

A légtornász - ugrása. A Hajdu-Böszörmény és Vidéke írja: *Urbán János* légtornász művész Hajdu-Böszörményben ugrálgatott a légken és a kötélén. Egyszer aztán fogta-kapta magát és akkorát ugrott a légtornász, hogy azt sem tudják, merre van. Pedig holléte iránt azért érdeklődnek a böszörményiek, mert távozása előtt 60—70 frt helypénzt elfelejtette kifizetni.

Öngyilkosság Hadházon. Molnár Sándor 60 év körüli gazdálkodó ember Hadházon az udvarában levő ólban felakasztotta magát. — Elég jól rendezett gazdálkodása volt. Családi viszonyai is (neje és két felnőtt gyermeke van) nem mutattak oda, hogy valami családi viszály miatt vált volna meg az élettől. — Mint beszélik, bizonyos peres ügyében elveszett 20 köblös körüli birtokából 2—3 vécás szántóföldje és egy nyilas szőlője. — E miatti bánatában szánta el magát a halálra.

Vegyes.

A világ. Egy napon, a mikor az Ur a világot teremtette, maga elé hívott egy angyalt és így szólt hozzá:

— Nézz le, vajjon mit csinálnak az emberek?

— Furesa. Az emberek nevetnek.

Felelt az Ur:

— Akkor ez még nem világ.

Másnap újból előhívta az angyalt.

— Nézz le, mit csinálnak az emberek.

Az angyal kinézett s látta, hogy nevetnek.

— Nevetnek — felelt.

Felelt az Ur:

— Még most se világ.

A harmadik napon megint megkérte az angyalt, hogy nézzen ki s látta, hogy egyesek nevetnek, mások sirnak.

Az Urhoz lépett s jelentette:

— Egyik sir, a másik nevet...

Akkor megfordult az Ur s elégedetten szólt:

— Most végre világ.

* **Szózat a postáskisasszonyokhoz.** Kék zubbonyos postai tündérek, a kik írásukra hajolva kora reggeltől késő estig szántják a tollal a fehér lapot, ne méltóztassanak megdöbbsenni, ha e sorokat elolvassák. Nem panasz ez és kirohanás, mint a hogy némelykor megszokott esni hivatalbeli emberen az ilyen, hanem alázatos kérelem és figyelmeztetés még pedig nem is a mi részünkről, hanem egy jóra való kunsági honvéd baka részéről, a ki itt szolgál a honvédkaszárnyában s onnan írta meg nekünk szózatát a postáskisasszonyokhoz. A mi honvédünk olvasta a minap a postai árverésről írt cikkelyünket s eszébe jutott, hogy neki tavaly karácsonykor az édes anyja mákoskalácsot küldött Kunfélegyházáról s ez a mákos nem ért el a kaszárnyába, mert otthon hibásan írták rá a címet. Az anyjuk pedig az idén is készül ajándékot küldeni, még pedig disznóölés után jóféle fűszeres kolbászt. Ezért arra kéri a vidéki, különösen pedig a félegyházi postáskisasszonyokat, hogy ha rosszul vagy olvasatlanul ezimzett küldemény akad a kezükbe, irassák.

vagy írják rá rendesen a czimet, mert így elkallódik a sok karácsonyi ajándék s az idei kolbász is a tavalyi mákos sorsára jut.

CSARNOK.

Szereltem nélkül.

(Novella.)

— Irta: **Ujlaki Antal.** —

(Folytatás.)

Valahányszor új ruhát kapott, elment az anyjához s az ismerősökhöz s zajos kedvvel jött haza.

— Te Imre, ha láttad volna, hogy megbámulták a ruhámat, no ugy-e, — szoltam az asztalos familiának — ugy-e elegáns vagyok? Tudod, mindenkit meglepet a ruhám, anyát is. Anya azt mondta, jó vagy.

A sópénztárnok praktikus életnézetét feleltette a szép asszonynak kaczagása.

Egyetlen egyszer akarta kifogásolni felesége szépségességét, mely egy drága öltözék megvásárlását forszírozta. — Megakarta magyarázni, hogy kezelő hivatalnok felesége nem simulhat oly szigoruan a divat drákói szigorához, mint a Büky Józsa Sámuelné-féle asszonyok, de nejének könyes szeme megakadályozta szándékában. A szép asszony kerek szeméből szivárgó, égő könyvek a becsületes sópénztárnok szívére perogtek.

— Ha küzdeni tudnék, mint más szegény asszony? mondá buval Dalidáné — ne ereszszél engemet a világ elé, zárjál el, leszek a te Hamupipőkéd. Lemondok mindenről, nem lépem át küszöbünket s itthon jó lesz a rongy is . . .

A halvány férj, egy perczig, mintegy szédülten néz a drága feleségére, inkább korholni szeretné az asszonyt, de leküzdhetetlen gyöngédséget érez iránta, kivált így egymáshoz közel, lakásának zugocskájában, egészen négy szem között.

És másnap megrendelte a drága ezernaszövet ruhát: lenn ránczolt behajtással, fönn pedig himzett szélekkel.

Tilda mindennap déli egy óraker a korzón pompázott, Száva Odön utáná bámult.

Fejedelemnek való kedves, — gondolta.

Büky Józsa Sámuelné ő nagysága is rendkívül kegyesen integetett aszott fejével.

A városban azt rebesgették, hogy Dalida Imrénét beválasztják a jótékony nőegylet elöljáróságába.

Lám, az a sópénztárnok utoljára még kariért csinál a feleségével, pedig micsoda majom-ember, azután a halál köhög ki a melléből.

Tilda örült a szép ruhának és nem tudta miért köhög az ura.

VII.

Deczemberi délután hamuszürke alkonyatán, utzasarkon találkoztak össze. Borongós hideg volt, az utca torkolatán a gázlámpa lángja viaskodott az utálatos köddel.

Es meglátták egymást a ködben.

Tilda szaladni akart, de Száva Odön oly mélyen leemelte előtte a kalapját, hogy csupán a szaladás kísérleténél maradt.

— Igen örvendek nagysád, hogy üdvözölhetem.

— Szép, hogy fölismert a sötétben.

A mint így együtt haladtak a sűrű ködben, esodálatos kábulat szállott rájuk, mintha látatlanul zakatoló gépek örült hajszájától szédítő sebességgel keringene a világ.

— Hova? — kérdezi forró hangon Száva?

— Haza?

— Megengedi, hogy kísérjem? (Zihálva beszélt, hangjából, szeméből melegség áradt Tildára.)

— Mit mondanak az emberek? Szegény asszonyt, nem kísérhet gazdag, nőtlen ur.

— De mi jó ismerősök vagyunk. Azután . . .

A kereszt-utczákból összecsapkodó szelek bugtak. Mintha sohajtottak volna a falak is, a lombtalan fasorok és a téglarakások.

Tilda hallgatott.

Messze még a lakás, nem tudta, hogy a ködben nagyot kerültek.

— De remélem, legalább boldog, — mondá Száva olyan hangsúlyozással, melyet lángoló szereltem elfojtott szenvedélye csikarhat föl a szívből.

Tilda, mintha egyszerre tüzet fogott volna szíve, félig sirva, félig nevetve nézett a férfi arczába. És ez az arc halvány és komoly volt. A szemekből, a vonásokból azonnal örült szereltem olvastott ki. Ez az ember szerette, szereti most is, talán szeretni fogja örökké és ő egy másik ember neje . . . Ugy érezte, hogy ő a világon a legboldogabb és legboldogtalanabb nő. Nagyszerűnek és borzalmasnak tünt föl előttem sorsa.

Az emberek szeretete, érdeklődése már is úgy elragadta tapasztalatlan gyermek-asszony fejét, mint valami rohanó áradat. Hetek, hónapok óta mindenkinek az az első kérdése, a kivel csak összetatalkozik:

— Boldog-e?

Nos végre őszinteséggel válaszolhat.

— Azt kérdezte boldog vagyok? — Tagadólággal ingott szép feje.

— Nem?

— Nem.

— Szenved?

Tilda szomoruan intett.

— Korán ment férjhez?

Egy darabig hallgattak. Tétovázva lassan haladtak tova. Köröskörül köd sötétsége. A csöndes utczák mélyéből egy-egy ajtó csapódás, vagy láb alatt ropogó fehér hó zizegése.

— Minek is sietett olyan nagyon? Nem gondolt én reám!

— Hát mért nem jött?

— Most már . . . megint csak az utczán fogunk találkozni. Bár én . . . A köd is eltakar, de a falak még inkább. — Ne értsen félre, én tisztelem önt, de imádom is és mert imádom, nem tudom, hogy fogok megalkudni a viszonyokkal. Nem lehetne? . . . De hiszen én nem szólhatok. — Nagysád könnyen félreérthetne. Azt kérdezhetné? hát mit is akarok? És én erre sohasem tudnék egyebet válaszolni, minthogy szeretem, szeretem.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése. 1898. október hó 13-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% —	119.70	120.20
" vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	120.—	121.—
" koronajárdék 4% —	98.—	98.50
" regále vált. köt. 4 1/2% —	100.40	101.15
Osztrák aranyjárdék 4% —	120.50	121.—
Egységes államkötvény 4 1/2% —	101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.—	140.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	379.—	379.25
Osztrák hitelbank részvény —	353.40	353.60
Magyar ipar- és keresk. bank. r.	96.75	97.25

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.60	123.60
" " 3%-os "	103.—	104.—

Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös keresztorsjegy	10.50	11.—
Osztrák " " " "	19.—	19.50
Olasz " " " "	11.80	12.10
Bazilika sorsjegy	6.60	7.—
Jó-sziv " " " "	3.80	4.10

Pénznomok:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.77	11.81
20 frankos arany	—	—	9.52	9.56
1 Sovereigns	—	—	12.02	12.06

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. október 12-én.

A buzaüzletben ma készáru kellemes hangulatban nyílt meg s az árak 10 krral emelkedtek.

A kínálat korlátolt volt. Malmaink nagyobb bevásárlástól szintén tartózkodtak. Eladatott csöndes irányzat mellett 25,000 mm. amelyekért azonban teljes napi árakat fizettek.

Rozsban csekély volt a forgalom változatlan árak mellett.

Tengeriben elkelt néhány kisebb tétel változatlan áron.

Zab szilárd gyöngye felhozatal következtében.

Eladatott:

Buza új. Tiszavidéki. 500 mm. 80 k. 10.— forinton, 300 mm. 81 k. 9.70 forinton, 700 mm. 81 k. 9.75 forinton, sárga, 300 mm, 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az üzlet csöndes hangulatban nyílt meg s igen csekély forgalom mellett az árak változatlanok maradtak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 óraker.

Buza márcziusra	9.17 — 9.19
" októberre	8.99 — 9.01
Rozs márcziusra	7.74 — 7.76
Tengeri máj.—jul.-ra	4.72 — 4.73
Zab márcziusra	5.87 — 5.88

Délután 4 óraker zárlat:

Buza márcziusra	9.17 — 9.18
" ószre	9.— — 9.01
Rozs szeptem.	7.50 — 7.60
Zab	5.60 — 5.65
Tengeri máj.—jun.	4.72 — 4.73
Repeze szeptemberre	— — — —

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 14. Bérlet II. sz. „B”

Holnap, pénteken, 1898. évi okt. hó 15-én:

Hunyadi László.

Nagy opera, 4 szakaszban. Irta: Egressy Béni. Zenéjét szerzette: Erkel Ferencz.

Holnapután, szombat, október 16-án:

(Bérlet 12. szám. „C”)

Helvita.

Színmű.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Többeknek. Névtelenül beküldött cikkeket nem közlünk addig, míg a szerző nevét nem tudjuk. A szerkesztőség diszkreciója titokban tartja a beküldő nevét és így nincs ok az aggodásra.

Az erdőn. Nem közölhető. Jobbat kérünk.

Ifj. K. A. Budapest. A Fazekas-féle cikkely akkor mindjárt megjelent, valamint legutóbb küldött nagytudású cikkelyed. Szerkesztőségünk ajtaja és szívének nyitva áll előtted. Látogass meg irásaiddal minél gyakrabban. Üdv!

— Triasz. Eddig negyvenhárom verset kaptunk az *Őszről*. Ha ötven lesz, az első fütést ezen zöngeményekkel kezdjük meg. Ezen üzenetünkbenl immár kiolvashatja búsversének sorsát.

Kérdező. 1. Nem illik. 2. Debreczenben nincsenek mandarinok. 3. Kinek a pap, kinek a papné. 4. Sorsjegye nem nyert.

Menetrend.

I. Debreczeni országos vásár alkalmával:

(az ügynövesett főváros vasárnapján és hétfői napján)

a) Debreczen — püspökladányi vonal.

1778 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes von. 1728 I. II. III. o.
146	Isk. Püspök-Ladány	128
208	Kaba	108
224	Szoboszló	124
241	Vérvolgy 104. sz. Őrház	1281
290	Ebes	1224
308	Ondód 107. sz. Őrház	1214
	Isk. Debreczen	1200

b) Debreczen — szerencsi vonal.

4667 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4670 sz. vonat I. II. III. o.
719	Isk. Hadház	858
787	Alsó-Józsakert 117. számú Őrház	840
755	Isk. Debreczen	820

II. Nyiregyházi országos vásár napján:

4668 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4669 sz. vonat I. II. III. o.
554	Isk. Debreczen	607
671	Alsó-Józsakert 117. számú Őrház	550
634	Hadház	533
648	Téglás	519
708	Ujfehértó	456
721	Császárszállás m. r. h.	426
731	Isk. Nyiregyháza	414

III. Szatmári országos vásár napján:

1779 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1774 sz. vonat I. II. III. o.
646	Isk. Királyháza	702
730	Fekete-Ardó	632
758	Nevelőfalva 98. sz. Őrház	628
741	Halmi	622
800	Mikola	540
823	Isk. Szatmár	513

IV. Munkácsi országos vásár napján:

470 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások
556	Isk. Csap
608	Eszény 225. sz. Őrház
626	Bátyu
643	Barkaszó 278. sz. Őrház
656	Sztrabicsó-Gorond
717	Isk. Munkács

V. Derecskei országos vásár napján:

Vegyes vonat 4515 4517 I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonat 4518 4518 I. II. III. o.
850	Isk. Derecske	704 254
910	Isk. Sáránd	645 254

Megjegyzések.

- Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvassandók.
- A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
- Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.
- X = Feltételes megállás.

Kiadó és laptulajdonos
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

A munkácsi uradalom ásványvizei

a MILLENNIUMI KIÁLLÍTÁS egészségügyi csoportjában kiállítva.
Diszoklevéllel lettek kitüntetve.

Schönborn-Bucheim Ervin gróf

Munkács-Szentmiklósi uradalmából

SZOLYVAI és POLENAI

Égvényes savanyúvíz, kitűnő üdítő ital. Orvosi tekintélyek által elismert kiváló hatású gyógyvizek. Különösen ajánlva gyomorbajoknál, fejfájás, szédülés és vesebajoknál; vizeleti szervek bántalmainál, epekő és aranyeres megbetegedéseknél. **Köszvény elleni különlegesség.**

LUHIERZSÉBET.

rendkívüli kellemes ízénél fogva főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésnél, idült gyomorhurut és étvágytalanság, torok, gége és hörgők idült hurutos bántalmai ellen feltűnő sikerrel lesz alkalmazva.

Főraktár:

CSANAK JÓZSEFNÉL,

Debreczenben.

Továbbá kapható minden fűszerüzletben és vendéglőben. 512

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság

Debreczen Hatpiacz.

Ügyvédi és ev. ref. egyházi nyomtatványok

következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomtatványszám	Alak	25 db		Nyomtatványszám	Alak	25 db	
		db	krajczár			db	krajczár
1	Adószelvény	0 1/4	iv 5	25	Törlési nyilatkozat	0 1/2	iv 10 40
2	Téritvény	0 1/2	" 10	26	Költségjegyzék (fehér irodai papír)	0 1/2	" 15 50
3	Zálogolási és becsülési jegyzőkönyv	0 1/1	" 20 75	27	Kötelezvény I.	0 1/2	" 10 40
4a)	Arverési jegyzőkönyv (külív)	0 1/1	" 20 75	28	" II.	0 1/2	" 10 40
4b)	Arverési jegyzőkönyv (belív)	0 1/1	" 20 76	29	Nyugta	0 1/2	" 10 40
5	Hirdetés elsőbbségi jog érvényesítése végett	0 1/2	" 10 40	30	Adószelvény	0 1/1	" 20 75
6	Biztosítási végrehajtási kérvény	0 1/1	" 20 75	31	Tanukihallgatási idézés	0 1/4	" 05 20
7a)	Tárgyalási jegyzőkönyv	0 1/1	" 20 75	32	Idézés	0 1/4	" 05-20
7b)	Tárgyalási jegyzőkönyv (közszolgálati)	0 1/1	" 20 75	33	Szövegi végrehajtási kérvény	0 1/2	" 10 40
8	Igénykereset, tulajdonjogi	0 1/1	" 20 75	34	Arverést elrendelő végzés	0 1/2	" 10 40
9	Sommás váltókereset	0 1/1	" 20 75	35	Végzés végrehajtás tárgyában	0 1/2	" 10 40
10	Sommás kereset (végzésel)	0 1/1	" 20 75	36	Hirdetmény	0 1/3	" 10 40
11	Meghatalmazás	0 1/2	" 10 40	37	Marasztaló ítélet	0 1/2	" 10 40
12	Csökkentés	0 1/2	" 10 40	38	Jegyzőkönyv mezőrendőri kihágásról	0 1/1	" 20 75
13	Váltó-óvás (fehér irodai papíron)	0 1/1	" 30 100	39	Biztosítási jegyzőkönyv	0 1/1	" 20 75
14	Arverési hirdetés	0 1/2	" 10 40	40	Kereset-levél	0 1/1	" 20 75
15a)	Adásvevési szerződés	0 1/1	" 20 75	41	Kielégítési végrehajtási jegyzőkönyv	0 1/1	" 20 75
15b)	Adásvevési szerződés	0 1/1	" 20 75	42	Megkeresés idegen közs. bír. végreh.	0 1/2	" 10 40
16a)	Csere-szerződés	0 1/1	" 20 75	43	Panasz-jegyzőkönyv	0 1/1	" 20 75
16b)	Csere-szerződés	0 1/1	" 20 75	44	Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/1	" 20 75
17	Rendelvény	0 1/2	" 10 40	45	Jegyzék a pénzбирáságról	4 1/1	" 25 90
18	Arverést kitűző végzés	0 1/2	" 10 40	46	Mutató-könyv	4 1/1	" 25 90
19	Közbesítési ív	0 1/4	" 05 20	47	Határidő-napló	4 1/1	" 25 90
20	Végrehajtási kérvény	0 1/1	" 20 75	48	Panasz-könyv	8 1/1	" 30 110
21	Hivatalos jelentés	0 1/1	" 10 40				
22a)	Arverési hirdetmény	0 1/2	" 10 40				
22b)	Arverési hirdetmény	0 1/1	" 10 40				
23	Tulajdonjog bekebelezése	0 1/1	" 20 75				
24	Zálogjog töröl. bekeb. iránti kérv.	0 1/1	" 20 75				

Ev. ref. egyházi nyomtatványok.

Egyházi adókönyv	100 iv	3.00
Gondnoki Napló bevétel D/a.m.	"	1.50
" kiadás D/b.m.	"	1.50
Pénzbeli számadás E/a.minta	"	1.50
Terménybeli számadás	"	1.50
Adókönyv c/minta	"	1.50
Egyházi adó-ív	100 drb	0.50
Ésketési igazolvány	"	0.35
Keresztelési jegy	"	0.40

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó áron készítünk el